

AGRESSIONS, LLEIS I SENTÈNCIES

Esteban Jordán Díez

València, 15 de maig de 2018

Comunicat de FCCL i el FLV-València sobre la sentència de Pamplona:

Com a qüestió prèvia, volem assenyalar que en principi hi ha una sentència dictada pels jutges, també hi ha una condemna, que no és producte d'un procediment judicial, i que acompanyarà a una dona més temps del que es puga imposar a la denominada “manada” en una presó espanyola. Per altra banda hi ha una sentència explícitament marcada per la indiferència davant el sofriment d'una dona. Són qüestions essencials per: restablir una vida amb una sexualitat normalitzada, perdre la por a qualsevol grup d'homes, molts aspectes de les seues relacions socials, etc. És a dir, tornar a la situació anterior, en la mesura que siga possible, a que es realitzara aquest acte horrorós, i no serà gens fàcil. Cosa que li portarà, sens dubte, nombrosos i costosos treballs psíquics .

Per açò, volem comunicar i deixar constància, des d'aquest grup d'estudis psicoanalítics, de la grandíssima bellesa d'aquesta dona, en el seu acte de denunciar aquesta font de sofriment que és la “manada”. No és d'estranyar que el seu acte en la societat civil haja sigut productor de cançons, actuacions, filmacions, exposicions i obres diverses com un intent de pal·liar aquest sofriment, i en la mesura del possible, aquest comunicat volguera ser, poc més, que un intent d'aproximació a el que és bell, per a oferir-ho a aquesta dona, com a mostra del nostre suport i solidaritat amb ella.

Igualment assenyalarem sobre aquesta sentència, que considerem un intent de fixar el sofriment d'aquesta dona, mantenint així la por i el terror a seguir viva davant la possibilitat que, dins d'un temps, algun membre d'aquesta “manada” torne a agredir-la, grupal o individualment.

Deliri o contagi psíquic, il·lustren exemples de justificacions de tot tipus en el cas d'una guerra, i ací en Sant Fermín, la festa es converteix en un gaudi il·limitat contra la dona, deixant-la pitjor que al *morlaco*. Vexada, humiliada, ferida, dolguda i en un tràngol de molt difícil i complicada solució.

Després d'un temps arriba la intervenció de la Justícia, de la qual s'espera, el restabliment dels límits fonamentals i taxatius perquè aquests actes no es repeteixin . No obstant açò, han utilitzat uns criteris jurídics, que han quedat qüestionats per l'acció d'una àmplia massa social, la qual des del primer moment protesta i denuncia la impunitat d'aquest crim, ara social i

contra la dona. Moviment que ha posat en evidència a la justícia, la seua formació i la seua falta de posar-se al dia en el sentit de la subjectivitat de l'època, del devessall visible i invisible de micromasclisme, portats al seu temible extrem, violència contra la dona i per tant contra la seua dignitat, el seu espai físic, el seu cos i la seua subjectivitat, danyant de manera inexorable el respecte a cadascun d'aquests paràmetres de convivència, transgredint els límits sota coacció, força o drogues i enarborant la victòria masclista després de la barbàrie.

Enfront de la culpabilització de la víctima, per no haver-se convertit en una altra màrtir al no defensar-se activament davant l'agressió i haver entrat en xoc, la qual cosa li va permetre salvar la vida i que acabaren al més prompte possible amb el seu crim, enfront d'açò, exigim la revisió del codi penal d'aquestes accions.

Ens trobem amb un cas de violació *grupal, utilitzat històricament com a mitjà d'aterrorir i imposar-se a l'enemic -l'altre sexe- infringint tot el dany i submissió a cadascuna de les vençudes, reduint-les en cada ocasió, a l'estatut d'objecte, de cos sexual i per tant, cosificant-les fins a la fi del seu acte. Hem escoltat arguments judicials que fins i tot arriben a col·locar la culpa en la dona. Emmudir, tancar els ulls, tremolar, témer dir "no", en cap cas implica el consentiment de la dona. Simplement va tenir por.

D'entre molts, destaquem dos significants revelats en els enunciats arreplegats en aquests enregistraments anticipants de l'estratègia a seguir a Pamplona (per més que no s'hagen inclòs en el sumari).

Aquests dos significants arrepleguen el que decididament anaven a fer i a qui:

Violació.

Grosses.

El paper de l'home està canviant a poc a poc, però per a aquest cas que no ens permet avançar i ens fan anar cap endarrere fins a un pretèrit tan llunyà i tan present, preferim quedar-nos amb la insígnia de "manada", utilitzada per aquestes bèsties, i com a tal desitjar-los una fi clàssica d'ofrena als seus déus: la hecatombe.